REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-1794/2023-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jagode Jevtić, Bijankinijeva 10, 21000 Split, OIB: 34291630902, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Kliničkog bolničkog centra Split, Spinčićeva 1, 21000 Split, OIB: 51401063283, radi isplate, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice, te punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.11.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 5.232,76 EUR bruto zajedno s pripadajućom:
zakonskom kamatom koja na iznos od 73,67 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,21 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 67,37 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 73,80 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,49 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,12 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 72,87 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,41 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,58 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 80,21 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 76,50 EUR koja teče od 15. listopad 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,43 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 76,40 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 81,80 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 75,82 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 83,76 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 41,72 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,27 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.

zakonskom kamatom koja na iznos od 87,78 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,20 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 75,01 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 74,17 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 77,88 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,61 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,82 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 80,15 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 86,77 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 81,52 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 78,66 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 26,15 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 74,41 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 35,55 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,09 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 81,51 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 82,26 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 87,13 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 78,05 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 77,73 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 86,41 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,95 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,03 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,99 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,77 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 81,99 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 96,46 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,54 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 96,91 EUR koja teče od 15. siječanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 53,63 EUR koja teče od 15. veljača 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 43,42 EUR koja teče od 15. ožujak 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 60,91 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 54,71 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 50,91 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 61,68 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 63,37 EUR koja teče od 15. kolovoz 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 67,20 EUR koja teče od 15. rujan 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 70,82 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 66,59 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 69,70 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 71,14 EUR koja teče od 15. siječnja 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 45,82 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 43,81 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.

zakonskom kamatom koja na iznos od 97,25 EUR koja teče od 15. travanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 122,04 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 112,67 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 147,45 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 122,34 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 93,77 EUR koja teče od 15. rujan 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 122,60 EUR koja teče od 15. listopad 2024. do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici parnični trošak u ukupnom iznosu 2.837,50 EUR na račun punomoćnika tužiteljice odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi zaprimljenoj pred ovim sudom dana 28.11. 2023. navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre na citostaticima pri Klinici za onkologiju i radioterapiju. Tužiteljici da je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Sukladno odredbama ZOR-a, KU-a i TKU-a tužitelju da se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u posebnim uvjetima rada, za posebnu odgovornost za živote i zdravlje pacijenata, za svaki sat odrađen noću, za prekovremeni rad itd...). Tužiteljica da je obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe. Odredbom iz čl.28.st.8.KU-a da je propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta prije početka radnog vremena. Zaključkom broj 108 sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.g. da je zauzeto tumačenje da radniku

zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu primopredaju službe, koje ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takovog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovitog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati da mu se obračunavaju kao prekovremeni rad. Odlukom tuženika od 28.12.2022.g. je utvrđeno da višak iznad mjesečnog fonda sati plaća se kao prekovremeni rad. Prema tome, tužiteljica da ima pravo da mu se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad, koji rad od strane tuženika nije evidentiran i isplaćen (primopredaja službe). Prethodne činjenice da imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Također, bez obzira na neisplaćene prethodno navedene dodatke u prekovremenom radu, sukladno odredbi iz čl.81.ZOR-a, radnik da ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, odnosno sukladno odredbama čl.58.st.1.TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020), odnosno čl.57.st.1.TKU-a (NN 56/22, 127/22, 58/2023) radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Tužiteljica da je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 28. travnja 2026. (list 512-519 spisa), te ista potražuje iznos od 5.232,76 EUR s pripadajućom kamatom na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po navedenim osnovama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 05.02.2025. (list 31-35 spisa) navodi da osporava osnov i visinu potraživanja. U podnesku od 28. siječnja 2025. ističe da je netočno da tužitelj na kraju svakog radnog dana ostaje dodatnih 30 minuta radi primopredaje službe već da poneki radnici najčešće zbog dežurstva ili rada u turnusu ponekad budu zaduženi za primopredaju službe te da ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, a to da je ponekad 5 minuta, ponekad 30, a maksimalno do 30 minuta. Dakle samo da radnici koji su za to zaduženi ponekad vrše primopredaju službe u trajanju od maksimalno 30 minuta, a nikako svaki radnik, svaki radni dan, u trajanju od 30 minuta, kako da to za sebe netočno tvrdi tužiteljica. Nadalje, tuženik osporava da svojim radnicima (pa tako i tužitelju ukoliko je vršio primopredaju) nije nakon 01.01.2023. godine evidentirao i isplaćivao prekovremene sate ostvarene vršenjem primopredaje službe. Naime, tuženik da u Evidenciji radnog vremena , sukladno točci 5. tuženikove Odluke Klasa: 113-01722-01/151 od 28.12.2022. godine, svim radnicima, pa tako i tužiteljici ukoliko ih je ostvarivao, dodaje još i prekovremene sate ostvarene vršenjem primopredaje (naravno kada je primopredaje bilo) te ih posljedično i isplaćuje. Napominje se kako niti Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (n/n 73/17) niti Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca (n/n 55/24) , koji su bili na snazi u utuženom razdoblju, ne propisuju obvezu poslodavca da posebno evidentira sate vršenja primopredaje. Poslodavac, pa tako i tuženik, da su dužni evidentirati prekovremene sate nastale vršenjem primopredaje ali nisu dužni posebno evidentirati da su ti sati nastali vršenjem primopredaje. Dakle, poslodavci da su dužni evidentirati prekovremene sate ali nisu dužni „razlikovati“ na koji su način ostvareni ti prekovremeni sati tj. je li radnik dok je radio prekovremeno vršio primopredaju ili je vršio neke druge poslove. Kako obveza evidentiranja točnog početka i završetka rada nije propisana niti kolektivnim ugovorima niti sporazumom s radničkim vijećem tuženika (takav sporazum nije niti sklopljen) niti ugovorima o radu niti pravilnikom o radu to tuženik nije obvezan evidentirati točan

početak i završetak rada radnika. Dakle, tuženik da je dužan, između ostalog, evidentirati broj sati rada i sate prekovremenog rada, a da nije dužan evidentirati točan početak rada i točan završetak rada niti je dužan u evidenciji razlikovati koliko se od evidentiranog prekovremenog rada odnosi na vršenje primopredaje. Također ističe da je primopredaja pravno regulirana tek Dodatkom II Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN br. 92/2019) koji je stupio na snagu 01. rujna 2019. godina pa da je i iz tog dodatnog razloga tužbeni zahtjev neosnovan za onaj dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na razdoblje prije 01.09.2019. godine. Ujedno je istaknut i prigovor pravomoćno presuđene stvari pozivom na posl. broj Pr-1562/21.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom zaključka sa 26.sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17.02.2023.godine (list 5 i 328 spisa);odluke tuženika od 28.12.2022.godine (list 6 spisa); izvatka iz novog pravilnika, odluke o plaćanju primopredaje, Tumačenja povjerenstva, izvatka iz starog pravilnika, primjera ugovora o radu, Pravilnika o radu KBC Split (list 36-10 spisa) priloženih uz podnesak tuženika od 05.02.2025.; izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24) (list 269-270, te 282-317 spisa); izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (nn 73/17) (list 271-272 spisa); odluke tuženika od 28.12.2022.godine (list 273 spisa);ugovora o radu od 01.12.2024.godine (list 274-275 spisa); službene zabilješke od 17.09.2025.godine (list 280-281 spisa); odluke Ustavnog suda RH broj:U-III-400/2013 od 22.veljače 2017.godine (list 318-322 spisa); nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 361-377 spisa). Izveden je i dokaz saslušanjem svjedokinje Ksenije Romić i tužiteljice Jagode Jevtić (list 357-359 spisa); te svjedoka Zlatka Miletić (list 410-411 spisa); očitovanja Centra za vještačenja na podnesak tuženika od 23.travnja 2026.godine (list 523-524), te se na ročištu od 18.veljače 2026.godine odustalo od izvođenja dokaza saslušanjem svjedokinje Sandre Miletić. Izveden je dokaz saslušanjem vještakinje Ines Lozić na ročištu od 07.rujna 2026.godine a radi očitovanja na prigovore tuženika (list 530-532 spisa). Odbijeni su svi daljnji dokaznih prijedlozi tuženika vezano za vještačenje kao suvišni.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog postupka je potraživanje tužiteljice na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01. kolovoza 2018. do 30. rujna 2024. godine s osnova neplaćene primopredaje dužnosti.

6. Među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre na citostaticima pri Klinici za onkologiju i radioterapiju.

7. Među strankama je sporno pripada li tužiteljici pravo na isplatu razlike plaće za utuženo razdoblje od 01.08.2018. do 30.09.2024. godine s osnova primopredaje dužnosti, te posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje po toj osnovi, te da li je osnovan prigovor presuđene stvari istaknut od strane tuženika vezano za predmet Pr-1562/21. Tužiteljica je nesporno zastupana po punomoćnici Martini Radić Šunjić, budući je na ročištu glavne rasprave od 05.studenog 2025. potvrdila činjenicu da je opunomoćila Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu , da je zastupa u predmetnoj

pravnoj stvari te da može za nju primati sve novčane iznose pa i parnični trošak, a čime su otklonjeni svi prigovori tuženika u pogledu punomoći.

8. Neosnovan je i prigovor pravomoćne presuđene stvari istaknut u podnesku tuženika od 05.02.2025.godine. Naime, tužiteljici je pravomoćnom i ovršnom presudom na temelju priznanja Pr-1562/2021-6 od 28.veljače 2023.godine dosuđena razlika manje isplaćene naknade bruto plaće za razdoblje od prosinca 2015.godine do siječnja 2017.godine u ukupnom iznosu od 1.080,39 Eur-a i to s osnova uvećanja osnovice od 6%, a koja je presuda postala pravomoćna i ovršna 23.05.2023.godine, a što je razvidno iz pregledanog predmeta Pr-1562/2021 u kojeg je ovaj sud izvršio uvid. Međutim, u ovoj pravnoj stvari je riječ o potraživanju razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.11.2018. do 30.09.2024.godine s osnova neisplaćene primopredaje službe te posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje pa se u navedenom smislu ne radi o pravomoćno presuđenoj stvari iz članka 333.stavka 2. ZPP-a. U navedenom smislu prigovor pravomoćno presuđene stvari istaknut od strane tuženika u cijelosti je neosnovan.

9. Iz pregledanog Zaključka sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17.veljače 2023.godine (list 5 spisa) proizlazi iz Zaključka broj 108. sa te sjednice da je navedeno da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena. Navodi se da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe, a da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Istaknuto je u ovom zaključku da se radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom pri čemu da vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te je navedeno da ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati da mu se ti sati obračunavaju kao prekovremeni rad.

10. Iz pregledane Odluke tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur.broj: 2181-147-01/GB-22-1 od 28. prosinca 2022. godine (list 6 spisa) proizlazi da je tuženik naveo da se pod izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. U odluci je istaknuto da primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, te je istaknuto da liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice. Navodi se da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, te da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe te da se zbraja sa ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad. Navedeno je da ta odluka stupa na snagu i da se primjenjuje počevši od 01. siječnja 2023. godine. Ova odluka je prema podacima iz iste dostavljena predstojnicima/ pročelnicima/voditeljima klinika, kliničkih zavoda i zavoda, glavnim medicinskim sestrama/tehničarima klinika, kliničkih zavoda i zavoda,

dr.sc. Krešimiru Dolić, dr. sc. Slavici Dajak, Ivanki Ercegović, mag.med.techn., Gordani Bolanča dipl. iur, te Biljani Berda, univ.spec.ecc.

11. Iz iskaza saslušane svjedokinje Ksenije Romić (list 358 spisa) proizlazi da je ona glavna medicinska sestra na Klinici za onkologiju i radioterapiju kod tuženika te da je tužiteljica u cijelom utuženom razdoblju bila zaposlena kao medicinska sestra na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju. Nadalje navodi da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila ujutro, popodne i noću te da jutarnja smjena traje od 7:00 do 14:00, popodnevna od 14:00 do 21:00 sat, a noćna od 21:00 do 7:00 ujutro. Svjedokinja ističe da ona osobno nije prisustvovala primopredajama dužnosti koje je radila tužiteljica, ali da može potvrditi činjenicu da je tužiteljica uvijek obavljala primopredaju na završetku smjene u zavisnosti kad joj je smjena završavala, da li ujutro ili popodne ili noću. Također navodi da joj je ovo poznato iz razloga što postoji posebna bilježnica primopredaje dužnosti u kojoj da je tužiteljica uredno bilježila svoje vrijeme provedeno u primopredaji dužnosti i sve vezano za primopredaju dužnosti, odnosno ističe da nije tužiteljica vremenski bilježila koliko je trajalo vrijeme primopredaje ali da je bilježila činjenice vezane za obavljanje primopredaje i da je stavljala svoj potpis. Svjedokinja nadalje navodi da ona osobno nema saznanja o tome da li je tuženik bilježio sate tužiteljice provedene u primopredaji dužnosti u evidencijama radnih sati tužiteljice za predmetno utuženo razdoblje, a da saznanja o tome može imati Zlatko Miletić budući da ona samo ima saznanje da tuženik to radi počevši sukladno svojoj odluci od 1.1.2023., a da nije upoznata s činjenicom je li tužiteljici išta plaćeno na ime primopredaje dužnosti. Svjedokinja navodi da se nikada nije dogodilo da sve sestre odu iz smjene, a da nitko nije obavio primopredaju dužnosti, te ako je netko i odsutan da će uvijek netko od sestara obaviti primopredaju dužnosti jer da su uvijek barem dvije ili tri sestre na odjelu u smjeni. Također ista navodi da je dužnost sestara u primopredaji da izvijeste i o kvarovima, stanju lijekova vezano za primopredaju dužnosti. Ujedno je svjedokinja potvrdila činjenicu da tužiteljica radi sa ležećim pacijentima. Svjedokinja je istakla da nije prisutna uvijek na odjelu zbog svog radnog vremena, ali kad bi se zatekla da zna da primopredaja u zavisnosti od stanja pacijenata na odjelu bude u prosjeku oko 20-ak minuta.

12. Iz iskaza saslušane tužiteljice (list 359-360 spisa) proizlazi da je ona bila medicinska sestra kod tuženika na Klinici za onkologiju i radioterapiju u razdoblju od 1.11.2018., računajući početak utuženog razdoblja pa do odlaska u mirovinu 25.02.2025.g. Nadalje navodi da dok je radila kod tuženika na navedenom odjelu da joj je radno vrijeme bilo ujutro od 7:00 do 14:00, popodne od 14:00 do 21:00 sat, a noću od 21:00 do 7:00 ujutro. Tužiteljica ističe da je ona svakodnevno obavljala primopredaju dužnosti i to uvijek na završetku smjene u zavisnosti od toga je li radila ujutro, popodne ili u noćnoj smjeni. Nadalje navodi da je primopredaja trajala i više od 20 minuta, a nekad i do 35 ili 40 minuta, a da je to ovisilo o težini odjela i broju pacijenata, ponajviše zbog specifičnosti same Klinike za onkologiju i radioterapiju. Tužiteljica navodi u odnosu na način obavljanja primopredaje dužnosti, ističe da se primopredaja dužnosti i usmena i pismena obavljala u sobi za medicinske sestre te da je u toj sobi postojao kompjuter u koji su se u BIS-u unosili podaci vezano za sve što je vezano za pacijente, a da su i u teku primopredaje dužnosti upisivali sve što su radili vezano za pacijente u primopredaji. Ista navodi da je bilo nemoguće vršiti usmenu primopredaju zbog brojnosti pacijenata na ovom odjelu, da je u prosjeku bilo 40-ak bolesnika u sobama, nekad manje, nekad više, a što se tiče same primopredaje da se

nisu prenosili usmeno podaci osobi koja dođe u smjenu samo o pacijentima, već i o primljenim terapijama, sve vezano za lijekove, iznenadnim situacijama s pacijentima, te sve vezano za opremu i uređaje. Tužiteljica ističe da joj nije poznato da bi tužitelj evidentirao obračunavao i plaćao sate provedene u primopredaji dužnosti niti je ona primijetila da joj je išta plaćeno. Tužiteljica ističe da je uvijek bila prisutna na primopredaji dužnosti i da nije mogla otići po završetku smjene kući, a da ne izvrši primopredaju dužnosti. navodi da nikada nije dobila pisani nalog poslodavca da mora izvršiti primopredaju, ali da ju je uvijek vršila, a da im je i rečeno da moraju ostajati i obaviti primopredaju, a da su i bez toga smatrali da to trebaju obaviti.

13. Iz iskaza saslušanog svjedoka Zlatka Miletića (list 410-411 spisa) proizlazi da je on tajnik na Klinici za onkologiju i radioterapiju. Svjedok ističe da je tužiteljica u utuženome razdoblju bila zaposlena kao medicinska sestra na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju. Svjedok ističe da je rad tužiteljice u utuženom razdoblju bio u tri smjene, od kojih je prva smjena u trajanju od 7-14 sati, druga smjena u trajanju od 14-21 sat i treća smjena je noćna smjena od 21 sat navečer do 7 sati ujutro idućeg dana. Svjedok ističe da on obzirom na činjenicu da kod tuženika radi kao tajnik da je njegova radna jedinica nešto sasvim različito od radnog mjesta tužiteljice pa da on nema nikakvih saznanja o tome da li je tužiteljica na navedenoj klinici obavljala primopredaju dužnosti. Svjedok ističe da on zna da se od 1. siječnja 2023. godine obračunava i evidentira i isplaćuje primopredaja dužnosti, a da on ne može sa sigurnošću zbog svog radnog mjesta tajnika decidirano tvrditi da li se općenito odvija primopredaja na ovoj klinici za onkologiju i radioterapiju, ali da pretpostavlja da se to događa iza svake smjene i da je vjerojatno da djelatnik koji odlazi iz smjene prenosi situaciju koja je bila na odjelu djelatniku koji dolazi u iduću smjenu, ali da on osobno nije kompetentan govoriti o tome da li da tako pretpostavlja. U odnosu na činjenicu da li on evidentira isplatu primopredaje svjedok navodi da od 1.1.2023. glavna sestra odjela na spomenutoj klinici za onkologiju napravi odgovarajući raspored u kojemu se upisuju sestre koje rade u tri smjene i to sestra koja je odradila sate primopredaje dužnosti. Isti navodi da on njihove sate provedene u primopredaji dužnosti upisuje u Centralni obračun plaća, COP. Svjedok pojašnjava da on prilikom unošenja sati provedenih u primopredaji službe usporedno prati raspored rada djelatnika i ako mu u rasporedu piše da je određena medicinska sestra koja radi u nekoj od te spomenute tri smjene odradila sate primopredaje dužnosti, da on te odrađene sate primopredaje dužnosti dodaje 20 minuta na redovno radno vrijeme u evidenciji radnih sati i da to sve skupa kao podatke prenosi u COP gdje se to obračunava i plaća. Iz iskaza svjedoka proizlazi da raspored sati i cijeli postupak kako on to unosi u evidencije i COP ostaje kod njega jer da je to interni dokument. Ističe i da postoji kod njega evidencija radnog vremena sa planom rada u kojem postoje posebne rubrike za upis te da se te evidencije također ne šalju u upravu, te da raspored sati temeljem kojeg se vrši upis primopredaje dužnosti u evidencije radnih sati i prenosi u COP nitko ne potpisuje i ovjerava jer da je riječ o internome rasporedu, te da u COP-u ne postoji posebna šifra za primopredaju službe. već da on u evidencije radnih sati upisuje redovno radno vrijeme i na njega dodaje 20 minuta vremena kao primopredaju službe, te potvrđuje da on na redovno radno vrijeme dodaje još 20 minuta i da tih 20 minuta predstavljaju vrijeme u primopredaji službe u tim evidencijama koje on vodi, te da navedenih 20 minuta dodaje kao običan redovan rad. Svjedok navodi da je COP uveden u lipnju 2014. godine, te da je on dobio memori stick i jedan certifikat koji je morao potpisati i

da mu to zapravo predstavlja ovlaštenje za rad u COP-u i da svako par godina taj certifikat mora produžiti, a da se on može produžiti na FINI ili putem e – maila.

14. U odnosu na visinu predmetnog potraživanja izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja Split.

15. Iz pregledanog nalaza i mišljenja Centra za vještačenja Split (list 361-376 spisa) proizlazi da su pri izradi nalaza i mišljenja korištene Obračunske isprave za isplatu plaće-naknade (platne liste) i Evidencije o radnom vremenu, koje sadrže točan podatak o početku i završetku radnog vremena, za razdoblje od 01.11.2018. do 30.09.2024. godine. Napominje se kako evidencije o radnom vremenu, koje je tuženik dostavio na zahtjev vještaka, ne sadrže datum sačinjavanja ni potpis radnika i ovlaštene osobe. Nadalje, uvidom u raspoloživu dokumentaciju da je razvidno da se tužbenim zahtjevom navodi da tužiteljica potražuje iznos po osnovi naknade za primopredaju službe 30 minuta nakon završetka radnog vremena. Uzevši u obzir navedeno, pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje, te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli 1. da se daje obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Vještak da je izvršio uvid u Evidencije o radnom vremenu za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršio obračun naknade za primopredaju službe. Izračun naknade za primopredaju službe da je izvršen na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun da je vrijednost osnovne plaće. Naime, za svaki mjesec da je utvrđena vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada te su uzeti u obzir dani iz Evidencija rada kada je tužitelj, nakon radnog vremena, izvršio primopredaju. Napominje se da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe, počevši od siječnja 2023. godine, na način da se u evidencijama rada, gdje je primjenjivo, iskazuje završetak rada za 15 ili 20 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa. Vještak da je u tom slučaju, ako je bilo iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 30 minuta, a koja da nije bila obračunata i prethodno plaćena. Ističe se da s obzirom da je u dijelu utuženog razdoblja službena valuta u RH bila kuna dok je na dan izrade vještačenje službena valuta euro, vještak će inicijalno, informativno, sve izračune izvršiti u valuti koja je bila izvještajna i obračunska te u kojoj su izvršena plaćanja u utuženom razdoblju. Nadalje, vještak će iznose utvrđene u izvještajnoj valuti u utuženom razdoblju preračunati u službenu valutu RH na dan izrade vještačenja, primjenom odredbi čl. 7. i 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 57/22, 88/22) kao i primjenom fiksnog tečaja konverzije kune u euro temeljem Odluke o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 85/2022) koji iznosi 7,53450 kuna za jedan euro. Zaključno iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja proizlazi da pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe odnosno da je tužiteljica krajem svakog radnog dana ostajala raditi 30 minut dulje da potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 4.532,79 Eur-a, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe da iznosi 699,97 Eur-a pa da ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 5.232,76 Eur-a (Tabela 4. stupac 4.), dok da manje obračunata naknada za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad temeljem obračunatih i

isplaćenih plaća da je posljedica zaokruživanja iznosa na dvije decimale, te da potraživanje po toj osnovi iznosi 0,00 Eur-a.

16. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev podneskom od 28.04.2026.godine te ista u tom smislu na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.11.2018.godine do 30.09.2024.godine potražuje ukupan iznos od 5.232,76 Eur-a sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Tuženik je u podnesku od 23.04.2026.godine (list 499-501 spisa) prigovorio nalazu i mišljenju Centra za vještačenja ističući da je vještačenje provedeno isključivo po parametrima koje je postavila tužiteljica. Ujedno je zatražena dopuna nalaza i mišljenja na način da vještak izvrši izračun primopredaje samo na one dane kad je tužiteljica radila radila u smjenskom turnusu (rad u dvije smjene, prve od 7,00 sati do 19,00 sati i od 19,00 do 7,00 sati) u trajanju od 30 minuta te da se pri tome oduzme ono što je tuženik platio na ime primopredaje, te da se izvrši izračun primopredaje samo na one dane kad je tužiteljica radila u smjenskom turnusu (rad u dvije smjene, prve od 07,00 sati do 19,00 sati, druge od 19,00 do 07,00 sati i to u trajanju od 20 minuta te pri tome da se oduzme ono što je tuženik platio na ime primopredaje.

17. Iz očitovanja Centra za vještačenja na prigovore iz podneska tuženika od 23.travnja 2026.godine (list 523-524 spisa) proizlazi da je vještak istakao da je vještačenje proveo sukladno postavljenom zadatku vještačenja te da je izvršio obračun naknade za primopredaju službe pod pretpostavkom da je ista rađena svakog dana u trajanju od 30 minuta neovisno o obliku rada, a što da je razvidno iz provedenog vještačenja. Također vještak navodi da je uzeo u obzir da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad pa da je u skladu s tim vještak primjenio uvećanje za prekovremeni rad od 50%. Istaknuto je da je to razvidno iz provedenog vještačenja (Tabela 1. stupac 11 str. 4., 5. i 6. nalaza). Također vještak navodi da je iz evidencija radnog vremena razvidno da je tuženik počevši od 01.01.2023. nakon isteka radnog vremena za pojedine dane evidentirao tužiteljici dodatnih 20 minuta, ali da iz dostavljenih evidencija nije moguće utvrditi jedinstven i dosljedan obrazac evidentiranja tih dodatnih 20 minuta. Vještak navodi da je tuženik obračunao i platio evidentiranih dodatnih 20 minuta, a što da je razvidno iz provedenog vještačenja, a koje sate da je vještak u obzir prilikom izračuna te da ih je iskazao u Tabeli 1, str. 4., 5. i 6. nalaza stupac 8. Nadalje vezano za tuženikov prijedlog za dopunu vještačenja vještak navodi da uvidom u dostavljene evidencije radnog vremena ne proizlazi da je tužiteljica radila u smjenskom turnusu u trajanju od 12 sati i to u rasporedu od 7,00-19,00 i od 19,00 do 7,00 kako je navedeno u prijedlogu tuženika za dopunu vještačenja već da iz evidencija o radnom vremenu tužiteljice proizlazi da je ista tijekom utuženog razdoblja radila u jutarnjim smjenama od 7:00 do 14:00, popodnevnim od 14:00 do 21:00 te noćnim smjenama od 21:00-7:00 pa da proizlazi da je tužiteljica radila na radnom mjestu sa skraćenim radnim vremenom. pa da ukoliko sud prihvati prijedlog tuženika da se primopredaja obračunava isključivo za dane kad je tužiteljica radila u turnusu da je potrebno prethodno odrediti što se u konkretnom slučaju smatra radom u smjenskom turnusu. Zaključno vještak navodi da iz dostavljenih evidencija proizlazi da je za razdoblje od 01.01.2023.godine kod dijela smjena evidentirano dodatnih 20 minuta rada (završetak u 14:20, 21:20 ili 7:20 sati) dok da je kod drugih istovrsnih smjena evidentiran završetak u punom satu (14:00, 21:00 ili 7,00 sati) pa da s tim u vezi nije moguće utvrditi jedinstven i dosljedan obrazac evidentiranja vremena

primopredaje u razdoblju od 01.01.2023. godine nadalje. U tom smislu je istaknuto da nije moguće izraditi obračun koji bi odgovarao parametrima iz prijedloga tuženika, a da je u preostalom dijelu riječ o pravnim pitanjima u koja da vještak ne ulazi.

18. Iz usmenog očitovanja vještakinje Ines Lozić vezano za prigovor tuženika na nalaz i mišljenje na ročištu od 07.rujna 2026.godine proizlazi (list 530-532 spisa) proizlazi da vještakinja ističe da ona ostaje u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja kojeg je već dala kao i kod svog očitovanja danog u podnesku od 10.8.2026. U odnosu na upit da li u evidenciji radnog vremena postoji posebna kolona koja se odnosi na primopredaju službe, vještakinja odgovara da ne postoji takva posebna kolona. U odnosu na upit da li je tužiteljica i prije 1.1.2023. imala uobičajeni prekovremeni rad koji nije bio ni u kakvoj vezi s primopredajom službe, vještakinja navodi da zadatak vještačenja nije bio vezan za utvrđivanje prekovremenoga rada, ali ukoliko je tužiteljica radila odnosno imala obračune sati duže od mjesečnog fonda isti bi se obračunavao kao prekovremeni. U ovom konkretnom slučaju sad kad gledam obračunske isprave za isplatu plaća ne proizlazi da bi u pravilu imala prekovremeni rad. U odnosu na činjenicu da li je cijelom utuženom razdoblju primopredaje službe računala prekovremeni rad sa dodatkom od 50% uvećanja ista odgovara da na one sate koji su obračunati da je iskazan dodatak za prekovremeni rad, s obzirom da iz obračunatih plaća tužiteljice proizlazi da bi ostvarila mjesečni fond sati. Međutim isto tako iz samog vještačenja iz tabele 1 ukoliko sud zauzme stav da tužiteljica ne bi imala pravo na dodatak za prekovremeni rad je lako utvrditi iznos. Nadalje, u odnosu na upit da li je ona računala sate primopredaje po nalogu suda ista navodi da ona uvijek računa sate primopredaje po nalogu suda, ali da u niti jednom nalogu nije izrijekom stajalo da je to prekovremeni rad, ali da u nalogu piše "visina potraživanja". U odnosu na činjenicu da li je sud vještakinji naložio da primopredaju računa da je prekovremeni rad sa 50% uvećanjem ista odgovara izrijekom: ne, ali da u nalogu stoji "visina potraživanja" a da iz kolektivnog ugovora proizlazi da ako je rad iznad mjesečnog fonda da bi bila riječ o prekovremenom radu, a da u pravna pitanja vještak ne ulazi. U odnosu na činjenicu da li je primopredaja plaća ili dodatak na plaću vještakinja odgovara da je to pravno pitanje i da ona ne ulazi u pravna pitanja, a po njenom mišljenju ako je netko radio bila bi plaća, a da bi onda analogijom bio i dodatak za prekovremeni na sate iznad mjesečnog fonda. U odnosu na činjenicu zbog čega vještak u vještvu navodi "dodatak za primopredaju", ista odgovara da ne piše dodatak nego naknada za primopredaju. U odnosu na činjenicu da li je tuženik nakon 1.1.2023. tužiteljici u evidenciji radnog vremena dodavao dodatne minute nakon isteka radnog vremena, vještakinja navodi da počevši od 1,1.2023. za pojedine dane je tuženik iskazivao obračune sati koji nisu bili puni sati, već su bili na 20 minuta za pojedine dane, te da je to i isplaćivano te da ono što je tuženik obračunavao da je to i plaćeno, te ne zna da li je i ovaj vremenski period koji je plaćen za 20 minuta bio plaćen sa uvećanjem od 50% za prekovremeni rad. Vještakinja pojašnjava da sve sate iznad mjesečnog fonda sati da tuženik obračunava kao prekovremeni rad sa uvećanjem za prekovremeni rad. U odnosu na činjenicu da li je iz evidencija radnog vremena koje je imala priložene za vrijeme izrade vještačenja bilo vidljivo na koji način s kojim radnim vremenom radi tužiteljica, ista odgovara da je bilo vidljivo iz tih evidencija da tužiteljica radi od 7-14, 14 - 21 i od 21-7, a da se ista ne može izjasniti da li su to smjene ili turnusi, da se o tome treba netko drugi izjasniti budući da je to pravno pitanje, jer da nekad radi 7 sati, a nekad da radi duže. U odnosu na činjenicu da li je kod izrade vještačenja na uvid imala plan rada i odjelne liste vještakinja navodi da plan rada u smislu financijskog vještačenja ne znači ništa, jer da

je to samo plan koji se može i ne mora realizirati, a da su evidencije o radnom vremenu i obračunske platne liste ono što se realiziralo. U odnosu na činjenicu budući je navedeno da je tužiteljica radila u skraćenom radom vremenu od 7 sati da li je tužiteljica plaćena kao da je radila 8 sati, ista odgovara da je sukladno KU iz razloga što je riječ o zaposlenici s odjela onkologije. U odnosu na činjenicu da ako je tužiteljica radila u skraćenom radnom vremenu od 7 sati da li joj je plaćen i taj još jedan sat do punog radnog vremena, ista odgovara: da, sukladno KU. U odnosu na činjenicu može li vještakinja razlučiti nakon 1.1.2023. na što se odnosi spomenutih 20 minuta, ista odgovara da ne može jer da nije posebno naznačeno, a da je ona zaključila da je tih 20 minuta od strane tuženika ponekad plaćeno jer da bi se naznačilo na završetku radnog vremena da je bilo na sat kad se završava radno vrijeme dodano još 20 minuta (da je pisano da je radno vrijeme u tom slučaju završilo u 14:20, u 21:20, odnosno ujutro u 7:20 sati), a da u ovom predmetu nije konzistentan način kad se iskazivalo navedenih 20 minuta. U odnosu na činjenicu da li je poslodavac dužan evidentirati i prekovremeni rad i redovni rad, ista navodi da je poslodavac dužan evidentirati i obračunati svaku vrstu rada, a da li je poslodavac dužan evidentirati i razlikovati što točno radi radnik kad radi u prekovremenom radu ista navodi da se u poslovnoj praksi to ne radi.

19. Navedeni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja, kao i dopunu tog nalaza i mišljenja te usmeno očitovanje vještakinje Ines Lozić na ročištu od 07.09.2026. ovaj sud smatra u cijelosti vjerodostojnim i logičnim budući je vještakinja nalaz i mišljenje izradila sukladno nalogu ovog suda i službenoj dokumentaciji koju je vještakinji i u spis dostavio sam tuženik (obračunske liste plaće tužiteljice), te evidencije o radnom vremenu. Tuženikovi prigovori su neosnovani budući je vještvo izrađeno na jedini moguć način pod pretpostavkom odrađenog rada tužiteljice u primopredaji dužnosti u trajanju od 30 minuta, a koje vrijeme rada u primopredaji dužnosti proizlazi iz iskaza saslušane tužiteljice. Tuženik nije dokazao da je tužiteljica radila na drukčiji način u primopredaji dužnosti i u drukčijem trajanju od onog kako je navela tužiteljica, a koja je navela da je radila više od 20 a ponekad i 30 i 40 minuta budući svjedoci koje je tuženik predložio i to Ksenija Romić i Zlatko Miletić nisu osobno prisustvovali primopredaji dužnosti pa nisu imali precizna saznanja o vremenu trajanja primopredaje dužnosti tužiteljice, a o kojoj okolnosti su se i sami izjasnili u svojim iskazima, a iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja i evidencija rada tužiteljice jasno proizlazi da je tuženik paušalno na redovno odrađeno radno vrijeme tužiteljice od 01.01.2023.godine dodavao ponekad 20 minuta, ali u tuženikovim evidencijama o radnom vremenu tužiteljice nigdje nije sadržana rubrika primopredaje dužnosti iz koje bi se precizno mogli utvrditi odrađeni sati primopredaje dužnosti. Naposljetku sud nije mogao provesti vještačenje po parametrima koje je predložio tuženik budući je tuženik predlagao dopunu vještva na način da se izračunaju sati primopredaje dužnosti u trajanju od 20 i 30 minuta samo nakon odrađenog 12 satnog smjenskog turnusa sa radnim vremenom od 7-19, te od 19,00-7,00 uz uračunavanje onog što je plaćeno od 01.01.2023. Međutim, iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja, dopune tog nalaza i mišljenja, iskaza saslušane tužiteljice i svjedoka Ksenije Romić i Zlatka Miletić proizlazi da je tužiteljica radila u jutarnjoj smjeni od 7,00 do 14,00 i popodnevnoj od 14,00 do 21,00 te noćnoj od 21,00 do 7,00 sati i to u skraćenom radnom vremenu budući ista radi na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju u skraćenom radnom vremenu od 7 sati te da ista nije uopće radila 12-satne smjene pa iz navedenog proizlazi da je prijedlog tuženika za dopunom vještačenja u tom smislu u cijelosti

neosnovan kao i svi prigovori istaknuti na osnovni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja.

20. U odnosu na sporno pitanje primopredaje dužnosti u predmetnoj pravnoj stvari Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019), a koji je zaključen 27.09.2019. godine, te koji je prema odredbi članka 34. tog Dodatka u primjeni od 01.09.2019. godine (osim članka 12. koji je u primjeni od 01.01 .2020.godine) je izmijenjen članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. i to stavak 8. koji glasi da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te stavak 9. koji glasi da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Nadalje, Zaključkom broj 108. sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.godine (list 6 spisa) zauzeto je tumačenje da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Također je navedenim Zaključkom zauzeto shvaćanje da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Nadalje je ovim zaključkom zauzeto shvaćanje da radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme službe se smatra radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad. Odredbom članka 51. stavka 1. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/2018) je propisano da je dežurstvo oblik rada kada radnik mora biti nazočan u zdravstvenoj ustanovi nakon redovitoga radnog vremena ustanove, odnosno vrijeme u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac, te je stavkom 2. istog članka propisano da vrijeme koje radnik provede u dežurstvu smatra se radnim vremenom, a stavkom 3. istog članka je propisano da primopredaja službe nakon dežurstva mora biti unutar 30 minuta po prestanku dežurstva, a koje vrijeme da se ne računa u radno vrijeme, te je stavkom 4. istog članka propisano da ukoliko je dežurstvo određeno unutar redovnog mjesečnog fonda radnih sati, vrijeme provedeno u dežurstvu plaća se kao redovan rad, a člankom 5. istog članka je propisano da se vrijeme provedeno u dežurstvu iznad mjesečnog fonda radnih sati plaća se kao prekovremeni rad. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da premda je spomenutim ranijim člankom 51. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN"29/18) bilo definirano jedino pitanje primopredaje dužnosti nakon odrađenog dežurstva te je bilo propisano da se vrijeme dežurstva ne računa u radno vrijeme već da se primopredaja službe po prestanku dežurstva vrši u trajanju od 30 minuta i da se vrijeme koje radnik provede u dežurstvu smatra radnim vremenom te da se samo vrijeme provedeno u dežurstvu iznad mjesečnog fonda sati smatra prekovremenim radom, te bez obzira što je tek spomenutim Dodatkom II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019), a koji je zaključen 27.09.2019. godine, te koji je prema odredbi članka 34. tog Dodatka u primjeni od 01.09.2019. godine u odnosu na primopredaju službe tek definirano vrijeme provedeno u primopredaji dužnosti da se i razdoblje prije 01.09.2019.godine treba uzeti u obzir vezano za rad radnika proveden primopredaji dužnosti i to ukoliko je radnik stvarno kod poslodavca vršio primopredaju dužnosti neovisno o tome što je

institut primopredaje službe neovisno o načinu rada radnika definiran u smislu njenog trajanja tek navedenim člankom 34. Dodatka II. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja kad su članku 28. navedenog KU-a dodani stavci 8. i 9. i u primjeni je tek od 01.09.2019. budući poslodavac ne može zanemariti stvarno odrađene radne sate koje je radnik proveo u primopredaji službe, te ukoliko ti radni sati prelaze redovni mjesečni fond radnih sati iste je potrebno tretirati kao prekovremeni rad radnika koji radniku mora biti plaćen budući takvi radni sati predstavljaju stvarno odrađeni prekovremeni rad radnika. Primopredaja dužnosti je prije navedenog Dodatka II. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019) je u navedenom smislu postojala i u spomenutom KU- za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/18), a ista je samo dodatno regulirana na način da su članku 28. dodani članci 8. i 9. kojima je dodatno propisano trajanje primopredaje dužnosti, te se takvo trajanje primopredaje dužnosti više ne odnosi samo na vršenje primopredaje dužnosti nakon odrađenog dežurstva.

21. Iz svih provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila kao medicinska sestra na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju tuženika i to u jutarnjoj smjeni od 7:00 do 14:00 sati, popodnevnoj od 14:00 do 21:00 sat i noćnoj od 21:00 do 7:00 sati sljedećeg dana, te da je uvijek nakon završetka navedenih smjena redovito obavljala primopredaju službe. Pri tome se radilo o poslovima prijenosa informacija o stanju bolesnika, provedenim i planiranim terapijama, lijekovima, promjenama zdravstvenog stanja, izvanrednim događajima, stanju opreme i uređaja te drugim okolnostima važnima za siguran i neprekinut nastavak zdravstvene skrbi. Također iz svih izvedenih dokaza proizlazi kao nedvojbeno utvrđena činjenica u predmetnom postupku da se primopredaja nije svodila na neformalnu komunikaciju između radnika, već je predstavljala dio organizacije rada na bolničkom odjelu, nužan za kontinuitet liječenja i sigurnost bolesnika, te da tužiteljica nakon završetka smjene nije mogla napustiti radno mjesto prije nego što bi informacije potrebne radniku koji preuzima službu bile prenesene. Tuženik nije dokazao da je tužiteljici za cjelokupno utuženo razdoblje isplatio naknadu za tako obavljeni rad, a iz provedenog vještačenja Centra za vještačenja proizlazi da su od 1. siječnja 2023. u pojedinim danima obračunavani i isplaćivani dodatni sati koji se dovode u vezu s primopredajom, ali da se to nije činilo dosljedno za sve dane na koje se takav rad odnosio već samo za dio utuženog razdoblja počevši od 01.01.2023. Iz iskaza tužiteljice nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica u iskazu navela da je tijekom utuženog razdoblja radila kao medicinska sestra na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju, da je radila u jutarnjoj, popodnevnoj i noćnoj smjeni te da je svakodnevno, po završetku svake smjene koju je odradila, sudjelovala u primopredaji službe. Iskaz tužiteljice ovaj sud smatra logičnim i uvjerljivim jer je tužiteljica opisala konkretan sadržaj i način obavljanja primopredaje. Navela je da se primopredaja odvijala u prostoriji za medicinske sestre, usmeno i pisano, te da su se podaci o primopredaji dužnosti unosili u teku primopredaje dužnosti i putem bolničkog informacijskog sustava BIS, u koji su se unosili podaci o pacijentima, te da se primopredaja obavljala u sobi za medicinske sestre.. Tužiteljica je istakla da su medicinske sestre morale prenijeti informacije medicinskoj sestri koja dođe u smjenu ne samo o stanju bolesnika nego i o primijenjenim terapijama, lijekovima, izvanrednim događajima, opremi i uređajima, odnosno o svim okolnostima koje su bile bitne za rad medicinske sestre koja preuzima smjenu. Način rada u primopredaji dužnosti kako ga je opisala tužiteljica u iskazu je prema mišljenju ovog suda u skladu

s naravi poslova medicinske sestre na onkološkom odjelu. Tužiteljica je radila s bolesnicima koji su primali citostatsku terapiju a što među strankama u ovom postupku nije sporno, a prema njezinu iskazu na odjelu je u prosjeku bilo oko 40 bolesnika, pri čemu je broj varirao ovisno o danu i stanju odjela. U takvim okolnostima prijenos podataka o provedenoj terapiji, stanju bolesnika i drugim važnim okolnostima nije sporedna aktivnost koju bi radnik mogao proizvoljno izostaviti, nego nužan dio organiziranog rada u zdravstvenoj ustanovi s kojim je tuženik kao poslodavac bio upoznat. Sud smatra vjerodostojnim i logičnim i navod tužiteljice da je primopredaju obavljala na kraju svake smjene, a ne tako da bi napustila radno mjesto po isteku raspoređenog radnog vremena, jer je taj dio njezina iskaza potvrđen iskazom glavne medicinske sestre Ksenije Romić. Tužiteljica je također navela da joj nije poznato da bi tuženik posebno evidentirao, obračunavao i plaćao vrijeme provedeno u primopredaji te da nikada nije dobila pisani nalog za obavljanje tog posla, ali da im je bilo rečeno da nakon smjene moraju ostati i obaviti primopredaju. Također je ovaj sud mišljenja da okolnost da tužiteljica nije imala poseban pisani nalog za svaku pojedinu primopredaju ne dovodi u pitanje osnovanost njezina zahtjeva. U organiziranom radu bolničkog odjela ne može se očekivati da se za svaku redovitu i nužnu radnu aktivnost, koja proizlazi iz načina organizacije rada, izdaje zaseban pisani nalog. Bitno je je li se rad stvarno obavljao, je li bio povezan s poslovima radnog mjesta i je li se odvijao uz znanje poslodavca, odnosno u okviru organizacije rada koju je poslodavac uspostavio. U pogledu trajanja primopredaje tužiteljica je navela da je ona trajala više od 20 minuta, a ponekad i 35 do 40 minuta, ovisno o broju i stanju bolesnika te opsegu događaja tijekom smjene. Sud taj dio iskaza prihvaća u dijelu u kojem se odnosi na činjenicu da je primopredaja bila redovita i da je njezino trajanje ovisilo o okolnostima rada na odjelu. Međutim, za utvrđenje točnog trajanja svakog pojedinog dana sud je taj iskaz cijenio zajedno s iskazom glavne medicinske sestre Ksenije Romić, svjedoka Zlatka Miletić, sadržajem evidencija o radnom vremenu tužiteljice te pregledanih isprava u predmetnom spisu. U predmetnom slučaju postoji suglasnost iskaza tužiteljice i glavne medicinske sestre na Klinici za onkologiju i radioterapiju Ksenije Romić o redovitom obavljanju primopredaje od strane tužiteljice, a njezino trajanje i način evidentiranja potrebno je dodatno ocijeniti u vezi s evidencijama radnog vremena i načinom na koji je sam tuženik od 1. siječnja 2023. počeo obračunavati dio vremena provedenog u primopredaji. Svjedokinja Ksenija Romić, glavna medicinska sestra Klinike za onkologiju i radioterapiju, potvrdila je u svom iskazu da je tužiteljica tijekom cijelog utuženog razdoblja radila kao medicinska sestra na citostaticima te da je radila u tri smjene, i to od 7:00 do 14:00, od 14:00 do 21:00 i od 21:00 do 7:00 sati. U tom smislu osobito je značajan dio njezina iskaza u kojem je navela da nije osobno prisustvovala svakoj primopredaji koju je obavljala tužiteljica, ali da može potvrditi kako je tužiteljica redovito obavljala primopredaju na završetku smjene. Svjedokinja je objasnila da joj je to poznato jer je postojala posebna bilježnica primopredaje dužnosti u koju je tužiteljica uredno upisivala podatke povezane s primopredajom i stavljala svoj potpis. Ovaj sud iskaz svjedokinje Romić u navedenom dijelu smatra osobito važnim jer je u tom smislu saznanje iste o vršenju primopredaje dužnosti zasnovano na postojanju konkretne evidencije koja je služila bilježenju aktivnosti povezanih s primopredajom. Okolnost da svjedokinja nije osobno pratila svaku pojedinu primopredaju ne umanjuje dokaznu vrijednost njezina iskaza o redovitosti obavljanja tog posla, budući da je kao glavna medicinska sestra bila upoznata s organizacijom rada na odjelu i dokumentacijom koja se vodila. Svjedokinja je nadalje navela da se nije događalo da sve medicinske sestre napuste smjenu, a da nitko ne obavi primopredaju, te da bi, ako

je neka sestra odsutna, primopredaju uvijek obavila druga sestra. Time je potvrđeno da primopredaja nije ovisila isključivo o osobnoj odluci pojedinog radnika, nego je predstavljala ustaljeni dio organizacije rada na odjelu, koji se morao izvršiti kako bi se osigurao kontinuitet skrbi za bolesnike. Svjedokinja je objasnila i da su medicinske sestre prilikom primopredaje prenosile informacije o stanju bolesnika, kvarovima i stanju lijekova. Takav iskaz podudara se s iskazom tužiteljice o sadržaju primopredaje i potvrđuje da se radilo o konkretnim radnim zadacima povezanim s obavljanjem poslova medicinske sestre. U odnosu na trajanje primopredaje svjedokinja je navela da je, kada bi se zatekla na odjelu, primopredaja trajala prosječno oko 20 minuta, ovisno o stanju bolesnika. Taj dio iskaza sud cijeni kao neposredno opažanje svjedokinje u situacijama kada je bila prisutna na odjelu, ali ne i kao dokaz da je primopredaja od strane tužiteljice u svakom pojedinom slučaju trajala upravo 20 minuta. Sama svjedokinja naglasila je da nije uvijek bila prisutna na odjelu zbog svojeg radnog vremena, pa se njezina procjena odnosi na slučajeve koje je osobno mogla pratiti. Svjedokinja nije imala saznanja o tome je li tuženik za cjelokupno utuženo razdoblje evidentirao i plaćao vrijeme primopredaje, već je navela da joj je poznato kako se takvo evidentiranje počelo provoditi prema odluci tuženika od 1. siječnja 2023, a da više saznanja o tome može imati Zlatko Miletić.

22. Svjedok Zlatko Miletić, tajnik Klinike za onkologiju i radioterapiju, potvrdio je da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlena na poslovima medicinske sestre na citostaticima te da je radila u jutarnjoj smjeni od 7-14 sati, popodnevnoj od 14-21 sat i noćnoj smjeni od 21,00 -7,00. Međutim, izrijekom je naveo da zbog prirode svojeg radnog mjesta jer je njegova radna jedinica različita od tužiteljičine nema neposrednih saznanja o tome je li tužiteljica stvarno obavljala primopredaju službe. U tom smislu ovaj sud ne smatra ovaj dio iskaza navedenog svjedoka relevantnim za osporavanje činjenice da je tužiteljica primopredaju redovito obavljala. Svjedok Miletić nije iznio činjenice koje bi upućivale na suprotno, već je samo naveo da o samom radu tužiteljice na odjelu nema neposrednih saznanja. Njegovo mišljenje da se primopredaja vjerojatno odvijala nakon svake smjene je u skladu s iskazom tužiteljice i svjedokinje Ksenije Romić. Međutim, prema mišljenju ovog suda je značajan dio iskaza svjedoka Miletić koji se odnosi na način evidentiranja i obračuna vremena primopredaje počevši od 1. siječnja 2023. Isti je naime objasnio način evidentiranja i obračuna primopredaje službe na Klinici za onkologiju i radioterapiju ističući da glavna medicinska sestra sastavlja raspored u kojem su navedene medicinske sestre koje su obavile primopredaju, nakon čega on podatke unosi u evidencije radnog vremena i Centralni obračun plaća (COP). Pritom isti ističe da se na redovno radno vrijeme dodaje 20 minuta, a tako evidentirano vrijeme da se uključuje u ukupne sate rada radnika. Također iz iskaza ovog svjedoka proizlazi da se 20 minuta dodaje kao redovan rad, da se zbraja s ostalim satima u tekućem mjesecu te da se višak iznad mjesečnog fonda radnih sati obračunava kao prekovremeni rad. Naveo je i da se u COP-u ne koristi posebna šifra za primopredaju službe, nego se vrijeme primopredaje uključuje u redovno evidentirane sate rada. Ovaj dio iskaza svjedoka Miletić je bitan dokaz o načinu na koji je tuženik sam organizirao evidentiranje primopredaje. Iz njega proizlazi da je tuženik tek od 1. siječnja 2023. definirao vrijeme primopredaje kao vrijeme koje treba uključiti u evidenciju radnog vremena i obračun plaće. To je u skladu s tvrdnjom tužiteljice da je primopredaja bila redovita radna aktivnost, a ne aktivnost koju bi radnici obavljali izvan organizacije rada poslodavca.

23. Ovaj sud je mišljenja da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica tijekom utuženog razdoblja obavljala primopredaju službe nakon završetka navedenih smjena na Klinici za onkologiju i radioterapiju, da je ta aktivnost bila povezana s njezinim poslovima medicinske sestre na citostaticima i da je predstavljala dio organiziranog rada u zdravstvenoj ustanovi. Navedeno proizlazi iz njezina iskaza, potvrđenog iskazom glavne medicinske sestre Ksenije Romić, iz načina organizacije rada na odjelu te iz dokumentacije i iskaza koji potvrđuju da je tuženik tek od 1. siječnja 2023. počeo evidentirati i plaćati dio vremena provedenog u primopredaji. Također iz svih provedenih dokaza u ovom postupku proizlazi da tužiteljici ne pripada pravo na isplatu s osnova neplaćene primopredaje službe samo za razdoblje nakon 1. siječnja 2023. jer taj datum označava početak posebnog načina evidentiranja i obračuna, a ne početak samog obavljanja primopredaje. Također, sud smatra da se pravo na plaćanje stvarno obavljene primopredaje može tužiteljici priznati i za razdoblje prije 1. rujna 2019., neovisno o činjenici što je Dodatkom II. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN"...) pojam primopredaje službe dodatno definiran tek s početkom primjene od 01.rujna 2019.godine jer iz iskaza tužiteljice kao i glavne medicinske sestre Ksenije Romić nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica stvarno odrađivala primopredaju dužnosti cijelo utuženo razdoblje te da je poslodavac bio upoznat s time da tužiteljica po prirodi svog radnog mjesta mora vršiti primopredaju dužnosti u utuženom razdoblju, a zbog čega je navedena primopredaja evidentirana i u teci primopredaje dužnosti i kroz bolnički informacijski sustav BIS. Također je ovaj sud mišljenja da tužiteljicu pripada pravo na isplatu primopredaje dužnosti u trajanju od 30 minuta kako je i predviđeno odredbom članka 28.stavka 8. i 9. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja budući je tom odredbom propisano trajanje primopredaje službe najviše 30 minuta, a iz iskaza saslušane tužiteljice nedvojbeno proizlazi da je ista vršila primopredaju dužnosti duže od 20 minuta a nekad i do 35 ili 40 minuta. Ovaj sud ne prihvaća dio iskaza svjedokinje Romić u kojem ista navodi da je primopredaja dužnosti trajala na Klinici za onkologiju i radioterapiju u prosjeku oko 20-tak minuta kao dokaz o trajanju rada tužiteljice u primopredaji dužnosti budući je svjedokinja decidirano istakla da ona nije osobno prisutna kad tužiteljica vrši primopredaju zbog svog radnog vremena, a da bi samo kad bi se zatekla na primopredaji u zavisnosti od zdravstvenog stanja pacijenata na odjelu ta primopredaja trajala u prosjeku 20-ak minuta, a što znači da je ista mogla trajati i duže od 20 minuta dok su svjedoku Zlatku Miletić bile poznate samo činjenice vezane za način evidentiranja primopredaje dužnosti kod tuženika, a ne i točno vrijeme koje je tužiteljica provodila u primopredaji dužnosti. Budući je jedini relevantni dokaz o trajanju primopredaje dužnosti iskaz tužiteljice iz kojeg proizlazi da je tužiteljičina primopredaja trajala više od 20 minuta a ponekad i 30 do 40 minuta, a iz iskaza svjedoka Maletić proizlazi da tuženik nije imao saznanja o stvarno odrađenim satima primopredaje dužnosti od strane tužiteljice već je isti evidentirao sate primopredaje dužnosti na način da bi pogledao raspored rada djelatnika i ako mu u rasporedu piše da je medicinska sestra odradila primopredaju dužnosti on bi na te sate dodao paušalno 20 minuta bez da utvrđuje da li je tužiteljica uistinu odradila 20 minuta primopredaje. U navedenom smislu iz svih provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica nakon završetka svake smjene u utuženom razdoblju odradila 30 dodatnih minuta na ime primopredaje dužnosti u utuženom razdoblju budući je istoj primopredaja dužnosti trajala u rasponu iznad 20 minuta do 30 i 40 minuta, a iz načina vođenja evidencija i obračuna vezano za primopredaju dužnosti nedvojbeno proizlazi da tuženik nije utvrđivao stvarno

odrađene sate rada tužiteljice u primopredaji dužnosti već je samo paušalno utvrđivao trajanje primopredaje dužnosti pa u tom smislu je potrebno kao dokazano prihvatiti ono što je tužiteljica istakla u svom iskazu u pogledu vremena trajanja primopredaje dužnosti.

24. U predmetnom postupku je od osobite važnosti okolnost da je tuženik kao poslodavac bio dužan voditi evidenciju o radnom vremenu radnika, te je prema članku 5. Zakona o radu ("NN" 93/14) propisano da je dužan voditi evidenciju o radnicima koja mora sadržavati podatke o radnom vremenu, dok je prema važećim Pravilnicima o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima bio dužan voditi podatke o početku i završetku rada te posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje prava iz radnog odnosa, između ostalog i o prekovremenom radu. Naime, potrebno je istaći da je sukladno odredbi članka 5. Zakona o radu ("NN" 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u daljnjem tekstu ZR-a) poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati i podatke o radnicima i o radnom vremenu. Ovo je razvidno i iz članka 8. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), te iz članka 13.stavka 1. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), Pravilnika iz kojeg je jasno razvidno da evidencija o radnom vremenu radnika mora sadržavati osim podataka o radniku i podatke o početku i završetku radnog vremena. Temeljem odredbe članka 135.stavka 4. ZR-a u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu. Tuženik je bio u obvezi voditi sve propisane podatke u evidenciji o radnom vremenu i sukladno onome što je bilo propisano pravilnikom koji je važio u utuženom razdoblju i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), a koji pravilnik je prestao važiti donošenjem Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), a koji je stupio na snagu dana 01.10.2024.godine. Prema odredbi članka 8.stavka 1. ranije važećeg Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima tuženik je kao poslodavac bio dužan voditi i evidencije o radnom vremenu s točnim početkom i završetkom rada, a odredbom članka 8. stavka 2. tog Pravilnika je bilo propisano da je poslodavac osim podataka iz stavka 1. ovog članka dužan voditi i posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje pojedinih prava iz radnog odnosa odnosno u vezi sa radnim odnosom kao što su primjerice prekovremeni radni sati provedeni u primopredaji dužnosti. Podjednako je propisano i novovažećim Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencija o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24) i to odredbom članka 13.stavak 1. i 2. tog Pravilnika. Također je posebno relevantna odredba članka 135.stavka 4. Zakona o radu prema kojoj je u slučaju spora sa radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju na propisani način teret dokazivanja radnog vremena na poslodavcu. U konkretnom slučaju iz pregledanih evidencija radnog vremena tužiteljice je razvidno da evidencije radnog vremena tužiteljice ne sadržavaju posebnu evidenciju radnog vremena provedenog u primopredaji službe (odvojenu rubriku primopredaje službe). Upravo iz tog razloga Centar za vještačenja je proveo vještačenje na jedini mogući način obračuna pod pretpostavkom da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena obavila primopredaju službe u određenom vremenskom trajanju, te je u slučaju da tako obračunati sati primopredaje prelaze redovni mjesečni fond sati vještak iste pravilno obračunao kao prekovremeni rad. Sve navedeno je ispravno budući se iz evidencija o radnom vremenu tuženika ne može

precizno utvrditi koliko je točno tužiteljica radnih sati odradila baš u primopredaji službe jer u tuženikovim evidencijama nije sadržana posebna rubrika primopredaje službe u kojoj bi bio precizno naveden točan broj tužiteljičinih radnih sati odrađenih u primopredaji službe. Da tuženik nije vodio evidencije o radnom vremenu na propisani način je razvidno i iz iskaza svjedoka Zlatka Miletić koji je istakao da se primopredaja dužnosti kod tuženika obračunava tek počevši od 01.01.2023.godine ali je istakao da čak ne može sa sigurnošću tvrditi da se primopredaja odvija na Klinici za onkologiju i radioterapiju, već da samo pretpostavlja da se to odvija , iza završetka svake smjene, a isti je upravo vršio upis odrađenih sati primopredaje službe medicinskih sestara u centralni obračun plaća i to tek počevši od 01.01.2023. i to na način da kad sazna iz rasporeda radnih sati da je neka medicinska sestra odradila primopredaju dužnosti on na te sate doda 20 minuta paušalno na redovno radno vrijeme i potom se navedeni podaci prenose u COP gdje se to obračunava i plaća. Tuženik u tom smislu i sam predlaže u ovom postupku više varijanti vještačenja budući prema svojim evidencijama nije upoznat s točnim početkom i završetkom rada tužiteljice u primopredaji dužnosti već je samo upoznat općenito sa točnim početkom i završetkom njenog rada. U navedenom smislu se ne može staviti na teret tužiteljice činjenica da iz evidencije koju je bio dužan voditi tuženik nije moguće precizno utvrditi točan broj stvarno odrađenih radnih sati tužiteljice provedenih u primopredaji dužnosti. Za tužiteljicu u konkretnom postupku nije od značaja što se odredbe članka 28.stavka 8. i 9. KU-a za djelatnost zdravstva, sukladno odredbi članka 34. Dodatka II. istog KU- u primjeni tek od 01.09.2019.godine budući je ovaj sud utvrdio iz iskaza saslušane tužiteljice i svjedokinje Ksenije Romić da je tužiteljica odrađivala stvarne sate primopredaje dužnosti u cijelom utuženom razdoblju i da je tuženik s time bio upoznat u cijelom utuženom razdoblju pa i prije 01.09.2019.godine budući je i svjedokinja Romić potvrdila činjenicu da je tužiteljica u cijelom utuženom razdoblju nakon završetka svojih radnih smjena jutarnje, popodnevne i noćne obavljala uvijek primopredaju dužnosti pa joj tako odrađen stvarni rad u primopredaji dužnosti treba biti plaćen posebno ukoliko takav rad prelazi redovan mjesečni fond stvarni sati jer joj u tom slučaju isti rad treba biti plaćen kao prekovremeni rad. Iz očitovanja Centra na vještačenja (list 523-524 spisa) je razvidno da se vještakinja izjasnila da je iz evidencija radnog vremena razvidno da je tuženik počevši od 01.01.2023.godine nakon isteka radnog vremena za pojedine dane evidentirao tužiteljici dodatnih 20 minuta, ali je vještakinja naglasila da iz dostavljenih evidencija nije moguće utvrditi jedinstven i dosljedan obrazac evidentiranja tih dodatnih 20 minuta jer da je za razdoblje od 01.01.2023.godine kod dijela smjena evidentirano dodatnih 20 minuta, a kod drugih istovrsnih smjena to nije evidentirano. Vještakinja je navedenih plaćenih 20 minuta nakon 01.01.2023.godine uzela u obzir u obračunu prilikom izračuna a što je i navela u navedenoj dopuni vještva. Tuženik je neosnovano tražio da vještakinja izvrši dopune vještačenja samo na dane kad je tužiteljica radila u smjenskom turnusu i to rad od 7-19,00 i od 19,00 do 7,00 sati i to u trajanju od 30 i u trajanju od 20 minuta nakon završetka smjenskog turnusa uz oduzimanje onog što je plaćeno po osnovu primopredaje, a iz čega nedvojbeno proizlazi da tuženik nije upoznat sa načinom rada tužiteljice na Klinici za onkologiju i radioterapiju budući iz iskaza glavne sestre Ksenije Romić i evidencija radnog vremena tužiteljice kao i iskaza svjedoka Zlatka Miletić jasno proizlazi da je radno vrijeme tužiteljice koja radi na citostaticima na Klinici za onkologiju i radioterapiju od 7-14 sati, od 14-21 i od 21,00 do 7,00 pa u navedenom smislu tužiteljica nije ni mogla obavljati primopredaju dužnosti nakon smjenskog turnusa od 12 sati budući ista cijelo vrijeme radi u navedenom skraćenom radnom vremenu, a što proizlazi i iz iskaza saslušanih

svjedoka u ovom postupku, kao i iz iskaza same tužiteljice. Radi navedenog se vještakinja Centra za vještačenja i izjasnila da ne može sačiniti dopunu nalaza i mišljenja na način kako predlaže tuženik jer tužiteljica radi u skraćenom radnom vremenu i nikad nije radila u smjenskom 12-satnom turnusu. Sve navedeno je vještakinja istakla i u dopuni nalaza i mišljenja na ročištu od 07.rujna 2026.godine, a na kojem ročištu je odgovoreno punomoćnicima stranaka na sva sporna pitanja vezano za izračun primopredaje dužnosti, te kojom prilikom je vještakinja u cijelosti ostala kod svog nalaza i mišljenja te svog očitovanja u podnesku od 10.08.2026.

25. U odnosu na potraživanje neisplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje za utuženo razdoblje od 01.08.2018.godine do 30.09.2024. godine kao posljedice toga što tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Temeljnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020- u daljnjem tekstu TKU-a), te članka 57.stavka 1. navedenog TKU-a ("NN" 56/22, te 127/22) je propisano da radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Temeljem odredbe članka 34. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/18) je propisano da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca ako je to za njega povoljnije.

26. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupka, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja prihvaćen je izračun Centra za vještačenja u Splitu iz osnovnog nalaza i mišljenja Centra za vještačenja vezano za neisplaćenu primopredaju dužnosti i posljedično naknadu za godišnji odmor i bolovanje koja proizlazi iz neisplaćene primopredaje dužnosti. Tuženik nije sudu dostavio niti jedan dokaz iz kojeg bi se mogao izvesti zaključak da je isti tužiteljici platio neisplaćenu razliku plaće s osnova primopredaje dužnosti uključujući i naknadu za godišnji odmor i bolovanje. U tom smislu dosuđen je tužiteljici s osnova neisplaćene primopredaje dužnosti i naknade za godišnji odmor po tom osnovu ukupan iznos od 5.232,76 Eur-a, a od čega 4.532,79 Eur-a po osnovi primopredaje dužnosti i 699,97 Eur-a s osnova manje obračunate plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja. Na navedeni ukupni priznati iznos na ime neisplaćene primopredaje službe u iznosu od 5.232,76 Eur-a po osnovi primopredaje službe i posljedično neplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje tužiteljicu pripada zakonska zatezna kamata koja se obračunava do 31.12.2022.godine sukladno odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 125/11, 78/2015), a od 01.01.2023.godine do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Navedena kamata se obračunava svakog 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec do isplate vještačenja i to 15-og dana u idućem mjesecu do isplate (čl. 92. st. 3. ZR), a sukladno nalazu i mišljenju Centra za vještačenja i dopuni tog nalaza i mišljenja. Budući zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61.

Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate na navedenu glavnicu potraživanja od 5.232,76 Eur-a po osnovi primopredaje službe u osim zakonskih zateznih mata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ i II/ izreke ove presude.

27. Radi navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, te primjenom pravila o teretu dokazivanja odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude.

28. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela s tužbenim zahtjevom, tuženik joj je dužan sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a u cijelosti naknaditi parnične troškove. Tužiteljica je trošak postupka popisala u podnesku od 28.04.2026.godine i na ročištu od 05.listopada 2026.godine. Tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 21.10.2024.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 12.02.2025.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 28.03.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 26.05.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 05.11.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 18.02.2026.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska tužiteljice od 28.04.2026.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 29.04.2026.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 07.rujna 2026.godine u iznosu od 100 bodova, te zastupanja na ročištu od 05.listopada 2026.godine u iznosu od 100 bodova, zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova; a što ukupno iznosi 975 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 1.950,00 Eur-a, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 487,50 Eur-a ukupno iznosi 2.437,50 Eur-a, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 Eur-a ukupno iznosi 2.837,50 Eur-a koji iznos tužiteljicu pripada na ime parničnih troškova zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude, te koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime troškova ovog parničnog postupka. Tuženik se u podnesku od 20.02.2026.godine protivio da se troškovi postupka isplate na račun punomoćnice tužiteljice. Tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove. Tužiteljica je izričito u svom iskazu na ročištu od 05.11.2025.godine navela da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić da je zastupa u ovom predmetu kao i za primanje svih novčanih primitaka računajući i za primitak parničnih troškova, a s čime se može smatrati da joj je za primitak parničnih troškova na ovom ročištu izdala specijalnu punomoć. U punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 4 spisa) proizlazi da je istu izričito ovlastila na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu

troškova postupka u korist tužiteljice. U navedenom smislu parnični trošak je dosuđen na račun punomoćnice tužiteljice.

U Splitu, 27. listopada 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:
1/ tužitelju-po punomoćniku
2/ tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-41ed7**

Kontrolni broj: **0a083-cc265-23aa5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.